DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

Warszawa, 31 grudnia 1955 — Nr 17 *) — Poz. 70 – 72

TREŚĆ:

OKÓLNIKI

70.

OKÓLNIK Nr KS 36/55
z dnia 8 grudnia 1955 r.
w sprawie uzgadniania z właściwym bankiem finansującym sald rachunków bankowych, kredytów bankowych oraz należności i zobowiązań inkasowych.

W związku z wątpliwościami, czy wobec wprowadzenia § 2 Uchwały Nr 509 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie stosowania sankcji bankowych za nieuzgodnienie stanu rachunków bankowych (Monitor Polski Nr 65, poz. 853) obowiązku potwierdzania przez posiadaczy rachunków bankowych sald rachunków, należy dokonywać także czynności wynikających z § 3 ust. 3 i § 4 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 lipca 1951 r. w sprawie obowiązku okresowego uzgodnienia rozliczeń regulowanych w trybie inkasa bankowego oraz rachunków operacyjnego i kredytów (Monitor Polski Nr A-73, poz. 962) jak również z § 27 ust. 3 zarządzenie Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Monitor Polski Nr A-29, poz. 359) Ministerstwo Finansów, Zarząd Księgowości, wyjaśnia co następuje:

Obowiązek wynikający z wyżej wymienionych zarządzeń Ministra Finansów uważać należy za spełniony, jeżeli do kwartalnego (rocznego) sprawozdania finansowego zostanie dołączony odpis oryginału zawiadomienia nadesłanego przez oddział banku w trybie § 2 wymienionej Uchwały Nr 509 Prezydium Rządu. Tym samym zbędne jest żądanie od oddziałów banku dodatkowego potwierdzania o przeprowadzonym uzgodnieniu.

Z-ca Dyrektora Zarządu H. Druska

71.

OKÓLNIK Nr KS 37/55
z dnia 16 grudnia 1955 r.
w sprawie księgowego ujęcia urządzeń i maszyn wymagających montażu.

W związku z tym, że począwszy od dnia 1 stycznia 1956 r. zakup urządzeń i maszyn wymagających montażu nie będzie stanowił nakładu inwestycyjnego lecz, że wymienione wyżej przedmioty do momentu oddania ich do montażu mają być traktowane jako środki obrotowe budów, Ministerstwo Finansów, Zarząd Księgowości wyjaśnia i przypomina, że urządzenia i maszyny wymagające montażu należy ewidencjonować wyłącznie na koncie „Materiały na inwestycje" zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w piśmie okólnym Nr 1 Ministerstwa Finansów z dnia 5 stycznia 1954 r. w sprawie zmian w zakresie ewidencji analitycznej prowadzonej w ramach niektórych rozdziałów RPK (Nr KS 16735/1/53).

Jeżeli w księgach niektórych przedsiębiorstw wartość nieoddanych do montażu maszyn i urządzeń wymagających przed ich uruchomieniem dokonania montażu, figuruje na koncie „Inwestycje rozpoczęte", wówczas wartość ich należy przed sporządzeniem bilansu zamknięcia za 1955 r. przenieść pod datą 31 grudnia 1955 r. na konto „Materiały na inwestycje", tak ażeby w bilansie otwarcia na rok 1956 wymienione konto obejmowało wszystkie maszyny i urządzenia wymagające montażu.

Z-ca Dyrektora Zarządu H. Druska

*) ostatni numer w r. b.

72.

OKÓLNIK Nr KS 3/55
z dnia 28 grudnia 1955 r.
w sprawie księgowego ujęcia i rozliczania wynagrodzeń wydawanych w naturze (deputatów branżowych) w przedsiębiorstwach działających na zasadach rozrachunku gospodarczego.

Ministerstwo Finansów (Zarząd Księgowości) podaje do wiadomości uzgodnione z Głównym Urzędem Statystycznym oraz Narodowym Bankiem Polskim, jednolite zasady księgowego ujęcia, rozliczania i wykazywania w sprawozdawczości wynagrodzeń wydanych w naturze:

1. Wydanie wynagrodzenia w naturze lub wypłatę ekwiwalentu pieniężnego zamiast deputatu księguje się w momencie wydania w ciężar konta 071 „Pracownicy za płace" i na dobro właściwego konta rozdziału XI „Materiały" (za wypłatę ekwiwalentu uznaje się konto 041 „Kasa") niezależnie od tego czy wydanie wynagrodzenia w naturze następuje z góry czy z dołu.

2. Wartość wynagrodzeń wydawanych w naturze (wypłaconego ekwiwalentu pieniężnego) zaksięgowanych w ciężar konta 071 „Pracownicy za płace" i nie podlegających rozliczeniu w czasie, przenosi się z tego konta w ciężar konta 141 „Płace podstawowe i dodatkowe" w całości.
Wartość rozliczanych w czasie wynagrodzeń wydanych w naturze (wypłaconego ekwiwalentu pieniężnego) zaksięgowanych w ciężar konta 071 „Pracownicy za płace" przenosi się z tego konta w ciężar konta 111/112 — „Rozliczenia międzyokresowe", z którego okresowo wyksięgowuje się w ciężar konta 141 „Płace podstawowe i dodatkowe" przypadającą na dany miesiąc planowaną kwotę wynagrodzeń wydawanych w naturze.
Planowaną kwotę wynagrodzeń wydawanych w naturze ustala się na podstawie ilości pracowników, którym przysługuje prawo otrzymania wynagrodzenia w naturze i ceny jednostkowej tych wynagrodzeń (planowanej stawki wynagrodzenia w naturze).
Obciążenie konta 141 „Płace podstawowe i dodatkowe" z kredytu konta 111/112 — „Rozliczenia międzyokresowe" winno nastąpić w ciągu roku w zasadzie równomiernie, niezależnie od wysokości debetowego salda konta 111/112 —„Rozliczenia międzyokresowe" z uwzględnieniem jednak zasady ustalonej w ust. 3.
Jeżeli wartość rzeczywiście wydanych wynagrodzeń kształtuje się znacznie poniżej kwot planowanych, należy w drugim półroczu skorygować wysokość planowanej kwoty księgowanej w ciężar konta 141 „Płace podstawowe i dodatkowe".

3. Konto 111/112 „Rozliczenia międzyokresowe" nie może w końcu roku wykazywać żadnego salda z tytułu rozliczenia w ciągu roku wynagrodzeń wydawanych w naturze z wyjątkiem rozliczenia wartości odzieży (umundurowania) wydawanej na okresy dłuższe od 1 roku. Saldo konta 111/112 — „Rozliczenia międzyokresowe" z tytułu rozliczenia wartości odzieży (umundurowania) wydawanej za okresy dłuższe od 1 roku winno obejmować nierozliczoną jeszcze wartość odzieży, którą należy rozliczyć w latach następnych zgodnie z okresami czasu na jakie dana odzież (umundurowanie) została wydana.

4. Lista płacy za dany miesiąc obejmuje poza wynagrodzeniem wypłacanym w gotówce, także wartość wynagrodzeń wydanych w naturze w danym miesiącu (kwoty ekwiwalentu pieniężnego wypłacanego zamiast deputatu). Opodatkowanie wszystkich wynagrodzeń wydawanych

w naturze następuje w miesiącu ich faktycznego wydania przez doliczenie do wynagrodzenia bieżącego wartości szacunkowej wynagrodzeń w naturze określonej w przepisach zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 1953 r. w sprawie szacowania oraz ustalania ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-28, poz. 339). W przypadku wypłacania ekwiwalentu gotówkowego wynagrodzeń w naturze opodatkowaniu podlega faktycznie wypłacona równowartość pieniężna przez doliczenie jej do wynagrodzenia bieżącego. Jeżeli jednak deputat węglowy wydawany jako wynagrodzenie w naturze, względnie ekwiwalenty gotówkowe tych wynagrodzeń są wydawane lub wypłacane za co najmniej dwa okresy wypłaty wynagrodzenia stałego, podatek oblicza się w ten sposób, że dla ustalenia stopy procentowej od całego wypłaconego wynagrodzenia dolicza się do wynagrodzenia stałego wypłaconego w danym okresie taką część wartości szacunkowej wynagrodzeń w naturze względnie taką część wypłaconego ekwiwalentu gotówkowego, jaka przypada przeciętnie na jeden okres wypłaty wynagrodzenia stałego. Według tak ustalonej stopy oblicza się podatek od całego wynagrodzenia.

5. Analityczną ewidencję wynagrodzeń wydawanych w naturze stanowią zgodnie z § 10 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 sierpnia 1954 r. w sprawie dokumentacji płac i rozliczeń za płace z pracownikami w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski A-79. poz. 927) listy wynagrodzeń wydanych w naturze sporządzone na podstawie aktualnych wykazów pracowników, którym przysługuje prawo otrzymania wynagrodzenia w naturze.

6. Kwota funduszu płac, jaką należy wykazać w sprawozdaniach z wykonania planu funduszu płac, obejmuje łączną kwotę wynagrodzeń brutto wynikającą z listy płacy pomniejszoną o wartość rzeczywiście wydanych w danym miesiącu wynagrodzeń w naturze i powiększoną o przypadającą na dany miesiąc planowaną kwotę wynagrodzeń w naturze zaksięgowaną w ciężar konta 141 „Płace podstawowe i dodatkowe" i na dobro konta 111/112 „Rozliczenia międzyokresowe".

7. Ustalone powyżej zasady ilustruje następujący przykład:

Założenia przykładu

a) wartość pieniężna wynagrodzeń wydanych w naturze w ciągu roku (planowana) — 1500 zł,

b) kwota wynagrodzeń wypłaconych miesięcznie w m-cu styczniu i m-cach następnych (brutto według listy płac — 8.000 zł),

c) w ciągu roku nie przewiduje się zmian w liczebnym stanie załogi,

d) wartość pieniężna rzeczywiście wydanych w ciągu roku wynagrodzeń w naturze — 1.460 zł.

Rozwiązanie przykładu

I. Operacje miesiąca stycznia

a) Lista płacy brutto za miesiąc styczeń (za wynagrodzenie wypłacone w gotówce)
Wn 141 „Płace podstawowe i dodatkowe"
Ma 071 „Pracownicy za płace" 8.000 zł

b) zarachowanie planowanej kwoty wynagrodzeń wydawanych w naturze
Wn 141 „Płace podstawowe i dodatkowe"
Ma 111/112 „Rozliczenia międzyokresowe" 125 zł

c) zarachowanie płac w koszty
Wn konta rozdziału XIII
Ma 141 „Płace podstawowe i dodatkowe" 8.125 zł

d) kwota funduszu płac podlegająca wykazaniu w sprawozdaniach z wykonania planu funduszu płac za m-c styczeń 8.125 zł

e) kwota wynagrodzenia podlegająca opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń w miesiącu styczniu 8.000 zł

II. Operacje w miesiącach następnych przebiegają analogicznie jak w miesiącu styczniu, z tym że:

a) zostaje dodatkowo zaksięgowana w momencie wydawania wartość wynagrodzeń rzeczywiście wydanych w naturze
Wn 071 „Pracownicy za płace"
Ma konta rozdziału XI „Materiały" 1.460 zł
oraz zapis równoległy
Wn 111/112 „Rozliczenia międzyokresowe"
Ma 071 „Pracownicy za płace" 1.460 zł

b) w miesiącu, w którym wydano wynagrodzenie w naturze, kwota wynagrodzenia podlegająca opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń wynosi zł 8.000,— plus 1.460,— czyli 9.460,— przy czym od kwoty zł 9.460,— należy obliczyć podatek według stopy jaka przypada od wynagrodzeń wynoszących w skali miesięcznej zł 8.000 plus 1/12 zł 1.460,— czyli zł 8.000 + zł 121,67 = zł 8.121,67,

c) w miesiącu, w którym wydano ostatnią partię wynagrodzeń wydawanych w naturze za dany rok, a najpóźniej w miesiącu grudniu następuje skorygowanie planowanej kwoty wynagrodzeń wydawanych w naturze w celu zlikwidowania salda konta 111/112 „Rozliczenia międzyokresowe" o zł 40 (zł 1.500 kwota planowana minus zł 1.460 kwota rzeczywista = zł 40) w związku z czym następuje korekta wielkości wykazanych w poz. Ib), c), d).

8. W związku ze zmianą zasad księgowego ujęcia wynagrodzeń wydawanych w naturze (ekwiwalentu pieniężnego)— przy sporządzaniu sprawozdania z wykonania planu kosztów według rodzajów, w zakresie funduszu płac bierze się pod uwagę kwoty figurujące na stronie Ma konta 071 „Pracownicy za płace" (074 „Inne należności i zobowiązania" w części dotyczącej bezosobowego funduszu płac), odnoszone w ciężar konta 111/112 — „Rozliczenia międzyokresowe" i 141 „Płace podstawowe i dodatkowe", (zamiast jak dotychczas z kredytu konta 141 „Płace podstawowe i dodatkowe").

9. Podane przykładowo w pkt pkt 1—8 nazwy i symbole kont RPK dla państwowych przedsiębiorstw przemysłu wielkiego i średniego mają odowiednie zastosowanie w odniesieniu do pozostałych RPK.

10. Wyjaśnienia powyższe dotyczą zapisów księgowych jakie będą dokonane po dniu 1.1.1956 r. Jednocześnie z dniem tym uchyla się pisma okólne Ministerstwa Finansów z dnia 25 maja 1953 r. znak KS 6528/3/53 i z dnia 4 marca 1954 r. znak KS 1007/2/54.

Z-ca Dyrektora Zarządu H. Drusko

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-601 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Cena zł 0,50.

Druk. PWPW, Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 5387.-56.-15.000 B-7-20140.